

АДВОКАТСКА КОМОРА СРБИЈЕ

Дечанска 13, 11000 Београд, Србија
Телефон: +381 11 32-39-072 Факс: +381 11 32-32-203
e-mail: komora@sbb.rs a.k.srbije@gmail.com

број: 1298-2/2012
10.11.2012.

З А П И С Н И К

**СА 9. СЕДНИЦЕ УПРАВНОГ ОДБОРА АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ
ОДРЖАНЕ ДАНА 10.11.2012. СА ПОЧЕТКОМ У 12,00 САТИ У САЛИ ЗА
САСТАНКЕ АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ, ДЕЧАНСКА 13, БЕОГРАД**

ПРИСУТНИ:	Г. Ђорђевић Драгољуб, председник, г. Јеврић Зоран, потпредседник, г. Тинтор Југослав, секретар, мр Вељко Делибашић, г-ђа Павловић М. Јасмина г-ђа Вагнер Мирјана, г. Павловић Мирољуб, г-ђа Бјелетић Биљана, г. Грбић Младен, г. Ћирић Дејан, г. Нешић Слободан, г. Стевановић Зоран, г. Петричић Рајко, г. Лекић Живорад дошао у 12,30 сати), г. Вукашиновић Божидар и г. Жарко Боровачанин (мандат још увек није потврђен), чланови Управног одбора
ОДСУТНИ:	г. Карановић Драган (оправдао изостанак), г. Бабовић Саша, г. Сикимић Срђан, (оправдао изостанак), г. Станивуковић Горан (оправдао изостанак), г. Стојковић Војин (болестан), г. Поповић Драган (болестан), чланови Управног одбора Напомена: г. Поповић Ненад је поднео оставку, али Скупштина АК Србије још увек није донела одлуку о престанку мандата, члан Управног одбора Адвокатске коморе Србије из Адвокатске коморе Косова и Метохије није биран и тај мандат није потврђен
ОСТАЛИ ПРИСУТНИ:	Г. Милан Вујин, председник Савета АК Србије, г. Славко Јеловац, председник АК Београда, г. Драги Крстић, председник АК Ниша, г. Драган Живковић, председник АК Пожаревца, г. Зоран Вујичић, председник АК Зајечара и г-ђица Векић Светлана, руководилац Службе

Г. Ђорђевић, председник АК Србије, је констатовао да постоји кворум за пуноважан рад и одлучивање Управног одбора и предложио дневни ред који је члановима Управног одбора достављен у материјалу уз позив за седницу, а да се допуне дневног реда размотре на крају седнице Управног одбора по исцрпљивању основног дневног реда или уколико је нека од предложених допуна повезана са тачком дневног реда да се размотри у оквиру те тачке.

Других предлога за измену и допуну дневног реда није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије једногласно је усвојио следећи:

Д Н Е В Н И Р Е Д

1. Разматрање и усвајање записника са 8., и 9. електронске – телефонске седнице Управног одбора АК Србије;
2. Разматрање и одлучивање по жалбама:
 - 2.1. Љиљане Јовановић, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша

- број 622 од 27.09.2012.;
- 2.1.1. Љиљане Јовановић, адвоката у Нишу, уложена против решења АК Ниша број 665 од 12.10.2012
 - 2.2. Мирослава Атанасковића, адвоката у Врњачкој Бањи, уложена против одлуке Управног одбора АК Чачка број 1709/12 од 26.09.2012.;
 - 2.3. Стојадина Јовановића, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 689 од 16.10.2012.;
 - 2.4. Данице Аврамовић, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 637 од 16.10.2012.;
 - 2.5. Татјане Ђирић, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 652 од 16.10.2012.;
 - 2.6. Славице Поповић, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 641 од 16.10.2012.;
 - 2.7. Заре Динића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 651 од 16.10.2012.;
 - 2.8. Зорана Ђорђевића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 650 од 16.10.2012.;
 - 2.9. Бојана Миленковића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 663 од 16.10.2012.;
 - 2.10. Марине Живковић, адвоката у Пироту, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 688 од 16.10.2012.;
 - 2.11. Нинослава Аврамовића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 666 од 16.10.2012.;
 - 2.12. Верице Васојевић, адвоката из Новог Пазара, уложена против решења Адвокатске коморе Чачка 1831/12 од 18.10.2012.;
 3. Информација о решењу Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда 38/2012 од 24.10.2012. и о уложеном приговору;
 4. Избор органа Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије;
 5. Информација о учешћу у јавним дискусијама о нацрту Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку и организација Конференције о ЗКП, нацрта Закона о изменама и допунама Кривичног закона, нацрта Закона о медијацији, Закона о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву;
 - 5.1. Саопштење Управног одбора АК Војводине од 26.10.2012.;
 6. Информација Народне банке Србије о блокираним матичним бројевима адвоката;
 7. Давање сагласности на статуте адвокатских комора у саставу АК Србије:
 - 7.1. АК Шапца број 729/2012 од 21.10.2012.;
 - 7.2. АК Пожаревца од 05.05.2012. и 29.09.2012.;
 8. Информација о Одлуци Управног одбора АК Пожаревца број 302/2012 од 25.10.2012.;
 9. Информација о решењу Управног суда у предмету 7 У 1460/12 од 19.10.2012.;
 - 9.1. Информација о закључку Уставног суда у предмету ХУ 218/12 од 25.10.2012.;
 - 9.2. Информација о решењу Привредног апелационог суда у предмету 4 Пж 8934/11 од 18.10.2012.;
 10. Позиви:
 - 10.1. Министарства правде и државне управе – састанак Партнерског форума 15.11.2012.;
 - 10.2. АК Париза – «Отварање сезоне» 07.12.2012.;
 11. Иницијатива групе адвоката чланова АК Чачка за враћање Основног суда у Варварин и Ћићевац;
 12. Статусна питања:
 - 12.1. Захтев за упис у Именик адвокатских ортачких друштава «Живковић – Самарџић»;
 - 12.2. Захтев за упис у Именик адвокатских ортачких друштава «Завишин - Семиз»;
 13. Разно

ДОПУНА ДНЕВНОГ РЕДА

1. Захтев за исправку решења број 1163-1/2011 од 20.10.2012. који је поднео Жарко

- Боровчанин, адвокат у Београду;
2. Допис Адвокатске коморе Пожаревца број 321/2012 од 08.11.2012.;
 3. Допис Основног суда у Крушевцу Су 274/12 од 18.10.2012.;
 4. Допис Бојана Вукасовића, адвоката у Београду
 5. Извештај г. Југослава Тинтора и г. мр Велка Делибашића
 6. Извештај др Слободана Бељанског
 7. Извештај г-ђе Јасмине Павловић

Ад. 1. Разматрање и усвајање записника са 8., и 9. електронске – телефонске седнице Управног одбора АК Србије

Записници са 8. и 9. седнице електронске – телефонске седнице Управног одбора АК Србије достављени су у материјалу уз позив за седницу.

Примедаба и дискусије није било.

Управни одбор једногласно је усвојио записнике са 8. и 9. седнице електронске – телефонске седнице, без примедби.

Ад. 2. Разматрање и одлучивање по жалбама:

2.1. Љиљане Јовановић, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 622 од 27.09.2012.

2.1.1. Љиљане Јовановић, адвоката у Нишу, уложена против решења АК Ниша број 665 од 12.10.2012

Г. Тинтор информисао је присутне да је Љиљана Јовановић, адвокат у Нишу уложила две жалбе против решења које је донела Адвокатка комора Ниша у првом степену и то решења број 622 од 27.09.2012. о одређивању привремене забране бављења адвокатуром и решења број 665 о исправци грешке у решењу број 622 које је та Комора донела 12.10.2012. и предложио да се пре почетка разматрања ових жалби донесе закључак о спајању другостепених управни поступака с обзиром да су испуњени услови из члана 117. Закона о општем управном поступку имајући у виду да се у другостепеном поступку разматра и одлучује по жалби истог лица, да су исте странке у управном поступку, да је исто чињенично стање и да је овај орган надлежан да одлучује по обе уложене жалбе.

Дискусије о овом предлогу није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ЉИЉАНЕ ЈОВАНОВИЋ, адвоката у Нишу која је уложена против решења број 665 од 12.10.2012. о исправци решења Адвокатске коморе Ниша 622 од 27.09.2012. и жалби која је уложена против решења Адвокатске коморе Ниша број 622 од 27.09.2012. на основу члана 65. став 2., у вези члана 42. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези члана 192. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 117. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

ЗАКЉУЧАК

СПАЈАЈУ СЕ другостепени поступци по жалбама Љиљане Јовановић, адвоката у Нишу уложених против решења Адвокатске коморе Ниша број 662 од 27.09.2012. и решења о исправци број 665 од 12.10.2012. у један поступак.

Решењем Управног одбора Адвокатске коморе Ниша број 622 од 27.09.2012. утврђено је да Јовановић Љиљана, адвокат у Нишу неће обављати адвокатску делатност почев од 01.10.2012. до окончања дисциплинског поступка по оптужници Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Ниш. У уводу овог решења наведено је да се решење доноси на основу одредбе члана 42. став 2. тачка 1 Закона о адвокатури. Председник Адвокатске коморе Ниша је, као овлашћено службено лице, Решењем број 665 од 12.10.2012., извршио исправку увода решења број 622 од 27.09.2012, тако што је исправљена очигледна омашка и означио да је основ доношења решења 622 од 27.09.2012. одредба члана 42. став 3. тачка 1. Закона о адвокатури.

Љиљана Јовановић, адвокат у Нишу уложила је жалбу против решења 622 од 27.09.2012. која је примљена у Адвокатској комори Србије 19.10.2012. и заведена под бројем 1224 и жалбу којом оспорава решење о исправци број 665, а која је у Адвокатској комори Србије примљена 8.11.2012. и заведена под бројем 1326. У жалби коју је Јовановић Љиљана, адвокат у Нишу уложила против решења Управног одбора Адвокатске коморе Ниша број 622 од 27.09.2012. жалила је ово првостепено решење оспорила због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У жалби је посебно истакла, да она никад није била у притвору нити се у притвору налази у моменту доношења оспореног решења, не спори да се против ње води кривични поступак пред Основним судом у Нишу, али наводи да је тај поступак покушај да суд отклони своје грешке у поступку К 3391/11 и она елиминише из поступка као бранилац у предмету К 2442/11 који је у току пред истим судом. Даље наводи, да је оспорено првостепено решење незаконито, недоследно и контрадикторно и оспорава постојање предлога овлашћеног предлагача за доношење решења о одређивању привремене забране бављења адвокатуром. Предложила је да се жалба усвоји, првостепено решења укине и предмет врати на поновни првостепени поступак. У жалби од 8.11.2012. која је уложена против решења о исправци број 665 од 12.10.2012., жалила оспорава првостепено решење јер га је донео ненадлежни орган, те истиче да је за доношење тог решења био надлежан Управни одбор, као колегијални орган који је донео решење 622 чија је исправка вршена. У наставку жалбе, жалила даје допуну жалбе на решење 622 и истакла је да одлука Управног одбора од 31.08.2012. није истоветна са одлуком из оспореног решења од 27.09.2012.

Одредбом члана 42. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) у ставу 3. тачка 1. утврђено је да се адвокату може привремено забранити бављење адвокатуром ако је против њега покренут кривични или дисциплински поступак за дело које га чини недостојним за бављење адвокатуром. Одредбом члана 195. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) утврђено је да о предлогу за одређивање привремене забране одлучује управни одбор надлежне адвокатске коморе решењем на предлог дисциплинског тужиоца, већа дисциплинског суда који поступа или по сопственој иницијативи, а након подизања дисциплинске оптужнице. Ове одредбе садржи и Статут Адвокатске коморе Ниша који је у сагласности са Законом о адвокатури и Статутом Адвокатске коморе Србије.

Одредбом члана 209. Закон о општем управном поступку утврђено је да орган који је донео решење, односно лице које је потписало или издало решење може у свако доба исправити грешке у именима или бројевима, писању или рачунању, као и друге очигледне нетачности у решењу или његовим овереним преписима.

Одредбом члана 201. Закона о општем управном поступку утврђено је да решење које је донео колегијални орган, потписује председавајући, ако законом или другим прописом није другачије одређено.

Одредбом члана 24. Статута Адвокатске коморе Ниша утврђено је да председник Адвокатске коморе Ниша сазива и председава седницама Скупштине и Управног одбора и потписује одлуке и друге акте које доносе Скупштине и Управни одбор Адвокатске коморе Ниша. Функција председника Управног одбора Адвокатске коморе Ниша није утврђена ниједним општим актом ове Коморе.

Г. Тинтор је указао да је Заменик Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Ниша подига оптужницу у два дисциплинска поступка и то: број 49/10 и 54/10 18.05.2011. зато што је Јовановић Љиљана, овде жалила као пуномоћник Тописаревић Радмиле, као продавца са једним пуномоћјем

овереним пред Општинским судом у Нишу Ов 1В 8177/2005 дана 30.06.2006. извршила двоструку продају истог стана, чиме је основано се сумња извршила тежу повреду дужности адвоката из члана 124. став 1 тачка 1 тада важећег Статута Адвокатске коморе Србије и Кодекса професионалне етике адвоката. Жалбе које су уложене против решења број 622 од 27.09.2012. о одређивању привремене забране бављења адвокатуром и против решења број 665 од 12.10.2012., по мишљењу г. Тинтора су неосноване са следећих разлога:

- Управни одбор Адвокатске коморе Ниша је, као стварно и месно надлежни орган, у првостепеном поступку утврдио привремену забрану бављења адвокатуром због дисциплинског поступка који се води против адвоката који је окренут за дело које би га чинило недостојним поверења за бављење адвокатуром;

- Заменик Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Ниша подигла је оптужницу по две дисциплинске пријаве у предметима 49/10 и 54/10 зато што је Јовановић Љиљана, овде жалиља као пуномоћник Тописаревић Радмиле, као продавца са једним пуномоћјем овереним пред Општинским судом у Нишу Ов 1В 8177/2005 дана 30.06.2006. извршила двоструку продају истог става, чиме је основано се сумња извршила тежу повреду дужности адвоката из члана 124. став 1 тачка 1 тада важећег Статута Адвокатске коморе Србије и Кодекса професионалне етике адвоката;

- Како је дело које је жалиљи стављено на терет у овом дисциплинском поступку таквог карактера да би је чинило недостојном поверења за бављење адвокатуром, испуњени су услови за примену одредбе члана 42. став 3. тачка 1. Закона о адвокатури, чему у прилог говори и чињеница да се против именоване води и кривични поступак, али који није био основ за одређивање ове привремене забране.

Тачно је да је првостепени орган у првостепеном поступку начинио одређене грешке, али ти недостаци нису од утицаја на другачије решавање ове управноправне ствари.

Наиме, тачно је да се првостепени орган у уводу оспореног решења број 622 од 27.09.2012. позвао на одредбу члана 42. став 2. тачка 1. Закона о адвокатури, али је реч о очигледној грешки с обзиром да је у образложењу овог решења јасно наведено да се привремена забрана бављења адвокатуром одређује због дисциплинског поступка који је у току против жалиље.

Нетачан је навод да је првостепени орган донео оспорено решење без предлога овлашћеног предлагача, јер је према одредби члана 195. Статута Адвокатске коморе Србије Управни одбор надлежне адвокатске коморе, у конкретном случају Адвокатске коморе Ниша, овлашћен да одлучи о одређивању привремене забране бављења адвокатуром на основу предлога овлашћеног предлагача или по сопственој иницијативи. Ову одредбу садржи и члан 165. Статута Адвокатске коморе Ниша („Службени лист града Ниша“ 8/2012). Дакле, Управни одбор Адвокатске коморе Ниша је на основу информација коју је доставио Председник дисциплинског суда фактички дошао до сазнања да је против жалиље покренут дисциплински поступак и подигнута дисциплинска оптужница па је на основу овако добијеног сазнања донео оспорено решење, што је био властан да учини и без предлога овлашћеног предлагача - по сопственој иницијативи - све у складу са чл.165.Статута Адвокатске коморе Ниша.

Неоснована је и жалба жалиље која је уложена против решења о исправци грешке. Наиме, чињеница је да ово решење садржи недостатке, али ти недостаци нису могли да буду од утицаја на суштину ствари. Исправке које су настале као грешке у куцању или је реч о очигледним омашкама исправљају се посебним закључком, не решењем, а у складу са чланом 209. Закона о општем управном поступку. Неоснован је навод жалиље да је у случају када решење доноси колегијални орган и закључак о исправци мора да донесе тај – колегијални орган. Одредбом члана 209. став 1. несумњиво је прописано да орган, односно службено лице које је потписало или издао решење може у свако доба исправити грешке у именима, бројевима, писању или рачунању, као и друге очигледне нетачности. Како председник Адвокатске коморе Ниша сагласно одредби члана 24. Статута Адвокатске коморе Ниша потписује одлуке и друге акте које доноси Управни одбор, то је био овлашћен да донесе закључак о исправци очигледне грешке у првостепеном решењу.

Недостатци који су учињени у првостепеном поступку код доношења решења 622 од 27.09.2012. и код доношења решења о исправци број 665 од 12.10.2012. нису могли бити од утицаја на другачије решење управне ствари и њих је овај орган може да отклони доношењем решења по жалби.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ЉИЉАНЕ ЈОВАНОВИЋ, адвоката у Нишу која је уложена против решења Адвокатске коморе Ниша број 622 од 27.09.2012. и жалби која је уложена против решења број 665 од 12.10.2012. о исправци решења Адвокатске коморе Ниша 622 од 27.09.2012. на основу члана 65. став 2., у вези члана 42. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези члана 192. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 2. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе Љиљане Јовановић, адвоката у Нишу која је уложена против решења Адвокатске коморе Ниша број 622 од 27.09.2012. и која је уложена против решења број 665 од 12.10.2012. о исправци решења Адвокатске коморе Ниша 622 од 27.09.2012., као неосноване.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпраку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.2. Мирослава Атанасковића, адвоката у Врњачкој Бањи, уложена против одлуке Управног одбора АК Чачка број 1709/12 од 26.09.2012.

У краћем излагању г. Тинтор је истакао да је првостепеним решењем Председника Адвокатске коморе Чачка број 1709/12 од 26.09.2012. утврђено је да се брише Атанасковић Мирослав, адвокат овде жалилац из именика адвоката због незакључења уговора о осигурању од професионалне одговорности и због неизвршавања материјалних обавеза према Адвокатској комори Чачак дуже од шест месеци. У другом ставу оспореног решења одређен је преузиматељ адвокатске канцеларије.

Против овог решења Атанасковић Мирослав, адвокат у Врњачкој бањи – село Подунавци, овде жалилац благовремено је уложио жалбу са свих законом утврђених разлога и предложио да се исто стави у мировање и ван снаге до измирења обавеза у року од месец дана. Жалилац је такође навео да је разлог неизмиревања обавеза према Комори мали број клијената који углавном не плаћају и велики број надриписара, те могућност да грађани преузму са интернета различите моделе уговоре, које је он претежно радио.

Законом о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011) у одредби члана 32. став 1 прописано је да је адвокат дужан да адвокатској комори плаћа чланарину и друге материјалне обавезе, у члану 72. истог Закона прописано је да су извори финансирања адвокатске коморе приходи од уписнине, чланарине и друга средства у складу са законом. Одредбом члана 37. став 4. Закона о адвокатури утврђено је да ће адвокатска комора ускратити издавање или продужење важења адвокатске легитимације адвокату који није закључио уговор о осигурању, осим у случају када адвокатска комора закључи уговор о колективном осигурању од професионалне одговорности. Одредбом члана 83. став 1. тачка 8. цитираног Закона, утврђено је да адвокату престаје право на бављење адвокатуром у случају да се не бави адвокатуром непрекидно дуже од шест месеци – од дана доношења коначне одлуке о брисању из именика. У ставу 2. члана 83. цитираног закона утврђено је да ће се сматрати да се адвокат не бави адвокатуром непрекидно дуже од шест месеци, ако у том року нису могле да му се доставе писмена на адресу седишта адвокатске канцеларије или ако у том року не извршава материјалне обавезе према адвокатској комори, што се утврђује одлуком надлежне коморе. Чланом 83. став 1. тачка 10. Закона о адвокатури утврђено је да адвокату престаје право и бављење адвокатуром у случају да не

закључи уговор о осигурању од професионалне одговорности – од дана доношења коначне одлуке о брисању из именика.

Одредбе члана 244. став 1. тачке 8. и 10 Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) садржи истоветне одредбе из члана 83. став 1. тачке 8. и 10. Закона о адвокатури, с тим да је у ставу 3. прописано да је у случају престанка права на бављење адвокатуром из члана 83. Закона о адвокатури, пре покретања поступка утврђивања испуњености услова из члана 83. Закона о адвокатури, надлежни орган адвокатске у саставу Адвокатске коморе Србије дужан да достави упозорење адвокату о постојању разлога за брисање и укаже на последице.

Жалба је, према мишљењу г. Тинтора, неоснована са следећих разлога:

- адвокат је према одредби члана 32. став 1. Закона о адвокатури дужан да адвокатској комори плаћа чланарину и друге материјалне обавезе;

- адвокат је према одредби члана 37. став 1. Закона о адвокатури дужан је да закључи уговор о обавезном осигурању од професионалне одговорности код организације регистроване за ову врсту осигурања;

- Законом о адвокатури је предвиђено да адвокату престаје право на бављење адвокатуром ако не закључи уговор о осигурању од професионалне одговорности или ако не измирује материјалне обавезе према адвокатској комори дуже од шест месеци.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби АТАНАСКОВИЋ МИРОСЛАВА, адвоката у Врњачкој бањи – село Подунавци која је уложена против решења Адвокатске коморе Чачка број 1709/2012 од 26.09.2012. на основу члана 65. став 2., у вези члана 83. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези члана 244. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба АТАНАСКОВИЋ МИРОСЛАВА, адвоката у Врњачкој бањи – село Подунавци, као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпрамку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

Пре наставка разматрања тачака дневног реда, г. Тинтор је обавестио присутне да је десет жалби по правном и чињеничном стању готово слично. Реч је о бившим носиоцима правосудних функција који се на основу одлуке Уставног суда враћају на судијске и тужилачке функције. Сви подносиоци жалбе су поднели захтеве регионалним адвокатским коморама за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром по основу члана 40. Закона о адвокатури.

2.3. Стојадина Јовановића, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 689 од 16.10.2012.

Г. Тинтор је обавестио присутне да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 689 од 16.10.2012. Јовановић Стојадину, адвокату у Нишу одбијен је захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, а због избора за судију Вишег суда у Нишу и да је жалилац

поднео захтев број 689 од 15.10.2012. за престанак права на привремено обављање адвокатуром сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури.

Против првостепеног решења жалилац Јовановић Стојадина је, преко пуномоћника Јовановић Дилоша, адвоката у Нишу, благовремено поднео жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навео да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекида бављења адвокатуром због поновног избора за судију Вишег суда у Нишу. Даље наводи да је, по његовом мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури.

Према мишљењу, г Тинтора овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. Функција судије је стална функција. Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда и указао на одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/2011, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и

функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури. У закључку излагања г. Тинтор је указао да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ЈОВАНОВИЋ СТОЈАДИНА, адвоката у Нишу која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 689 од 16.10.2012., преко пуномоћника Јовановић Милоша, адвоката у Нишу, на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ЈОВАНОВИЋ СТОЈАДИНА, адвоката из Ниша као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.4. Данице Аврамовић, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 637 од 16.10.2012.

У краћем излагању г. Тинтор је указао да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 637 од 16.10.2012. Аврамовић Даница, адвокату у Нишу одбијен захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за судију Основног суда у Косовској Митровици.

Против првостепеног решења жалиља Аврамовић Даница је благовремено поднела жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навела да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекид права на бављење адвокатуром због избора за судију Основног суда у Косовској Митровици. Даље наводи да је, по њеном мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Према мишљењу г. Тинтора, жалба је неоснована.

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре.

Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури.

Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. Функција судије је стална функција. Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, посебно имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/2011, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури. У закључку, г Тинтор је истакао да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби АВРАМОВИЋ ДАНИЦЕ, адвоката у Нишу која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 637 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба АВРАМОВИЋ ДАНИЦЕ, адвоката из Ниша као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.5. Татјане Ђирић, адвоката у Нишу, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 652 од 16.10.2012.

Г. Тинторе је обавестио присутне да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 652 од 16.10.2012. Ђирић Татјани, адвокату у Нишу одбијен захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, а због избора за судију Основног суда у Нишу. Жалиља поднела захтев број 652 од 04.10.2012. за престанак права на привремено бављење адвокатуром сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за судију Основног суда у Нишу и у коме је навела да уколико, не буде усвојен њен захтев за коришћење права на привремени прекид права на бављење адвокатуром, тражи буде брисана из именика адвоката са 05.10.2012.

Против првостепеног решења жалиља Ђирић Татјана је благовремено поднела жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навела да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекид права на бављење адвокатуром због избора за судију Основног суда у Нишу. Даље наводи да је, по њеном мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу г. Тинтора са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре.

Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури.

Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. Функција судије је стална функција. Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, а посебно имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/201, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури, нарочито јер се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката. На крају излагања, г. Тинтор је нагласио да је сама жалиља свој захтев алтернативно поставила, односно да је захтевала, да уколико не буде усвојен захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, буде брисана из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ЋИРИЋ ТАТЈАНЕ, адвоката у Нишу која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 652 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ЋИРИЋ ТАТЈАНЕ, адвоката из Ниша као несонована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отправку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.6. Славице Поповић, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 641 од 16.10.2012.

У краћем излагању г Тинтор је упознао присутне да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 641 од 16.10.2012. Поповић Славици, адвокату у Врању одбијен је захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, а због избора за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Косовској Митровици и да је жалила поднела захтев број 641 од 04.10.2012. за престанак права на привремено бављање адвокатуром сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Косовској Митровици, а да уколико се овај њен захтев не усвоји да Адвокатска комора Ниш донесе решење о брисању из именика адвоката са 26.09.2012., као даном ступања на функцију заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву Косовска Митровица.

Против првостепеног решења жалила Поповић Славица је благовремено поднела жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навела да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекид права на бављење адвокатуром због избора за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Косовској Митровици. Даље наводи да је, по њеном мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 163. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са јавнотужилачком функцијом и функцијом заменика јавног тужиоца.

Одредбом члана 65. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС“ 38/2012) утврђено је да: „Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити на функцији у органима који доносе прописе, и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе, бити чланови политичке странке, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу г. Тинтора са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и јавног тужиоца/заменика јавног тужиоца неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како лице које је изабрано за заменика јавног тужиоца заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури. Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је функција заменика јавног тужиоца самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност заменика јавног тужиоца у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да функција заменика јавног тужиоца као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о

адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. **Функција заменика јавног тужиоца је стална функција.** Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатури, као и самосталност тужилаштва, а нарочито имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/2011, 66/2011-ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима функција заменика јавног тужиоца не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури и да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката. Како је сама жалила у поднеску број 641 од 04.10.2012. поднела алтернативни захтев: за одобравање коришћења права на привремени престанак права на бављење адвокатуром или ако први захтев не буде усвојен, за брисањем из именика адвоката, то је жалба неоснована, јер је усвојен алтернативни захтев странке у управном поступку.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ПОПОВИЋ СЛАВИЦЕ, адвоката у Врању која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 641 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ПОПОВИЋ СЛАВИЦЕ, адвоката из Врању као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.7. Заре Динића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 651 од 16.10.2012.

Г. Тинтор је обавестио присутне да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 651 од 16.10.2012. Динић Зарету, адвокату у Врању одбијен захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању.

Против првостепеног решења жалилац Динић Заре је благовремено поднео жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навео да је

оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекид права на бављење адвокатуром због избора за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању. Даље наводи да је, по њеном мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 163. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са јавнотужилачком функцијом и функцијом заменика јавног тужиоца.

Одредбом члана 65. Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС“ 38/2012) утврђено је да: „Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити на функцији у органима који доносе прописе, и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе, бити чланови политичке странке, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу г. Тинтора, са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и јавног тужиоца/заменика јавног тужиоца неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како **лице које је изабрано за заменика јавног тужиоца заснива радни однос ван адвокатуре**, у складу са Законом о јавном тужилаштву, даном полагања свечане заклетве јавног тужиоца/заменика јавног тужиоца престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури.

Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је функција заменика јавног тужиоца самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност заменика јавног тужиоца у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да функција заменика јавног тужиоца као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. **Функција заменика јавног тужиоца је стална функција**. Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност тужилаштва, а посебно имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/201, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна

скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима функција заменика јавног тужиоца не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури и да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ДИНИЋ ЗАРЕТА, адвоката у Врању која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 651 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ДИНИЋ ЗАРЕТА, адвоката из Врању као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.8. Зорана Ђорђевића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 650 од 16.10.2012.

Г. Тинтор обавестио је присутне да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 650 од 16.10.2012. Ђорђевић Зорана, адвокату у Врању одбијен захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за судију Основног суда у Врању.

Против првостепеног решења жалилац Ђорђевић Зоран је благовремено поднео жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навео да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекида права на бављење адвокатуром због избора за судију Основног суда у Врању. Даље наводи да је, по његовом мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу г. Тинтора, са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре.

Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури. Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. **Функција судије је стална функција.** Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, посебно имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/2011, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури, посебно код чињенице да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ЂОРЂЕВИЋ ЗОРАНА, адвоката у Врању која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 650 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ЂОРЂЕВИЋ ЗОРАНА, адвоката из Врања као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.9. Бојана Миленковића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 663 од 16.10.2012.

Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 663 од 16.10.2012. Миленковић Бојану, адвокату у Врању одбијен је захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за судију Основног суда у Врању.

Против првостепеног решења жалилац Миленковић Бојан је благовремено поднео жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навео да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекид права на бављење адвокатуром због избора за судију Основног суда у Врању. Даље наводи да је, по његовом мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури. У прилогу жалбе доставио је сентенцу из Одлуке Уставног суда Србије У 357/09 од 14.07.2011.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу г. Тинтора, са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како **лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре**, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури. Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује

слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. **Функција судије је стална функција.** Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, посебно имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/201, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштва, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури, нарочито због чињенице да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби МИЛЕНКОВИЋ БОЈАНА, адвоката у Врању која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 663 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба МИЛЕНКОВИЋ БОЈАНА, адвоката из Врања као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпрамку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.10. Марине Живковић, адвоката у Пироту, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 688 од 16.10.2012.

У краћем излагању, г. Тинтор је обавестио присутне да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 688 од 16.10.2012. Живковић Марини, адвокату у Пироту одбијен је захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за судију Вишег суда у Пироту.

Против првостепеног решења жалилац Живковић Марина је благовремено поднела жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навела да је

оспороном одлуком одбијен захтев за привремени прекида бављења адвокатуром због избора за судију Вишег суда у Пироту. Даље наводи да је, по њеном мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, **судије**, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу секретара Управног одбора, са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури. Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. **Функција судије је стална функција.** Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, нарочито имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/2011, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури и код чињенице да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о

упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ЖИВКОВИЋ МАРИНЕ, адвоката у Пироту која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 688 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ЖИВКОВИЋ МАРИНЕ, адвоката из Пироту као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.11. Нинослава Аврамовића, адвоката у Врању, уложена против одлуке Управног одбора АК Ниша број 666 од 16.10.2012.

Секретар Управног одора је указао да је Одлуком Адвокатске коморе Ниш број 666 од 16.10.2012. Аврамовић Нинославу, адвокату у Врању одбијен захтев за коришћење права на привремени престанак права на бављење адвокатуром, сходно одредби члана 40. Закона о адвокатури, а због избора за судију Основног суда у Врању.

Против првостепеног решења жалилац Аврамовић Нинослав благовремено је поднео жалбу којом оспорава првостепену одлуку због погрешне примене материјалног права и у којој је навео да је оспореном одлуком одбијен захтев за привремени прекида права на бављење адвокатуром због избора за судију Основног суда у Врању. Даље наводи да је, по његовом мишљењу, требало применити одредбу члана 40. Закона о адвокатури.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија

не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу секретара Управног одбора, са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури. Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. Функција судије је стална функција. Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, а нарочито имајући у виду и одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/201, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури, нарочито код чињенице да се право на бављење адвокатуром стиче доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби АВРАМОВИЋ НИНОСЛАВА, адвоката у Врању која је уложена против одлуке Адвокатске коморе Ниш број 666 од 16.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба АВРАМОВИЋ НИНОСЛАВА, адвоката из Врања као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

2.12. Верице Васојевић, адвоката из Новог Пазара, уложена противи решења Адвокатске коморе Чачка 1831/12 од 18.10.2012.

Г. Тинтор је обавестио присутне да је Решењем Адвокатске коморе Чачак број 1831/12 од 18.10.2012. Васојевић Р. Верица, адвокат у Сјеници брисана из Именика адвоката те коморе са 16.10.2012., а у ставу 2. одређен је преузиматељ предмета те адвокатске канцеларије и да је жалиља поднела захтев број 1829/12 од 18.10.2012. за престанак права на привремено обављање адвокатуром сходно одредбама члана 40. Закона о адвокатури са предлогом да се донесе одлука о привременом брисању из именика адвоката..

Против првостепеног решења жалилац Васојевић Р. Верица је благовремено поднела жалбу којом оспорава првостепено решење због погрешене примене материјалног права и у којој је навела да је оспореним решењем брисана из именика адвоката због избора за судију Вишег суда у Новом Пазару и да је почела са радом 15.10.2012. Даље наводи да је оспорено решење противно захтеву жалиље јер је она тражила да се привремено брише из именика адвоката због избора на судијску дужност, у смислу одредбе члана 40. Закона о адвокатури. У прилогу жалбе достављена је Одлука Висоог савета судства број 06-00-64/2012-01 од 18.09.2012.

Чланом 21. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) утврђено је у ставу 3.: „Адвокат нема право да заснива радни однос осим у адвокатском ортачком друштву, да буде статутарни заступник, директор или председник управног одбора у правном лицу, члан или председник извршног одбора банке, заступник државног капитала, прокуристе или лице које има утврђену забрану конкуренције.“ Одредбом става 4. истог члана утврђено је да се статутом адвокатске коморе и Кодексом професионалне етике адвоката ближе утврђују послови из ст.2 и ст. 4. тог члана, а могу се предвидети и други послови који су неспојиви са угледом и независношћу адвокатуре.

Одредбом члана 243. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) у ставу 4. као неспојиви послови са угледом и независношћу адвокатуре су утврђени и послови посредовања у промету роба и услуга, стечајног управника, ликвидационог управника, судског вештака, судије, јавног тужиоца, јавног правобраниоца, јавног бележника, приватног извршитеља или послови у чијем обављању може доћи до сукоба интереса.

Уставом Републике Србије у одредби члана 152. утврђено је да се законом уређује који су послови или приватни интереси неспојиви са судијском функцијом. Одредбом члана 30. Закона о судијама („Службени гласник РС“ 116/2008, 58/2009-ОУС, 104/2009, 101/2010, 8/2012-ОУС) утврђено је да: „Судија не може бити на функцијама у органима који доносе прописе и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе. Судија не може бити члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се било којим јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или савете уз накнаду.“

Жалба је неоснована, према мишљењу секретара Управног одбора, са следећих разлога:

Законом о адвокатури у одредби члана 21. и Статутом Адвокатске коморе Србије у одредби члана 243. прописано је да су послови адвоката и судије неспојиви послови, надаље одредбом члана 83. Закона о адвокатури прописано је да престаје право на бављење адвокатуром заснивањем радног односа ван адвокатуре. Како лице које је изабрано за судију заснива радни однос ван адвокатуре, у складу са Законом о судијама, даном полагања свечане заклетве судије престаје му право на бављење адвокатуром, у складу са одредбом члана 83. Закона о адвокатури. Овај захтев је неоснован и у смислу члана 40. став 1 Закона о адвокатури, јер је судијска функција самостална функција и органи законодавне и извршне власти не смеју да угрожавају самосталност и независност судије у раду. Наиме, Уставом Републике Србије у одредби члана 3. утврђено је да се „Владавина права остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом

власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону“. Што значи да судијска функција као део судске власти мора бити одвојена од других облика власти. Чланом 40. Закона о адвокатури, дозвољена је могућност коришћења права на привремени прекид права на бављење адвокатуром лицима који су изабрани или постављени на јавну функцију која захтева заснивање радног односа у органу Републике Србије, аутономне покрајине и локалне самоуправе. Дакле, реч је о јавним функцијама у органима извршне власти на које се лице именује или поставља у одређеном мандатном периоду, а не судске власти. **Функција судије је стална функција.** Свако другачије тумачење, водило би кршењу Устава Републике Србије, међународних уговора и конвенција који су ратификовани у Републици Србији, важећих закона и угрожавало самосталност и независност адвокатуре, као и самосталност и независност суда, а нарочито имајући у виду одредбу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ 97/2008, 53/201, 66/2011- ОУС) којим је дефинисан појам „јавне функције“ - "јавна функција" је функција у органима Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, органима јавних предузећа и привредних друштава, установа и других организација, чији је оснивач, односно члан Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, као и функција других лица које бира Народна скупштина, а подразумева овлашћења руковођења, одлучивања, односно доношења општих или појединачних аката. Сагласно напред цитираним прописима судијска функција не може бити изједначена са јавном функцијом, те се на ове функције не може применити одредба члана 40. став 1. Закона о адвокатури и код чињенице да појам привременог брисања из именика адвоката у Закону о адвокатури не постоји и да се право на привремени престанак права на бављење адвокатуром из члана 40. овог Закона не може изједначити са привременим брисањем из именика адвоката. Наиме, право на бављење адвокатуром стиче се доношењем одлуке о упису и полагањем заклетве адвоката (члан 5. Закона о адвокатури), а престаје брисањем из именика адвоката (члан 83. Закона о адвокатури). Адвокат који користи право на привремени престанак права на бављење адвокатуром задржава професионални статус и не брише се из именика адвоката.

Дискусије није било.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012., одлучујући по жалби ВЕРИЦЕ ВАСОЈЕВИЋ, адвоката у Сјеници која је уложена против решења Адвокатске коморе Чачак број 1831/12 од 18.10.2012. на основу члана 65. став 2., у вези чланова 21. и 83. става 1. тачка 9. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011), члана 33. став 1 тачка 16., у вези чланова 243. и 244. став 1. тачка 9. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) и чл. 230. став 1. Закона о општем управном поступку («Сл. лист СРЈ», бр. 33/97 и 31/01), једногласно, донео:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба ВАСОЈЕВИЋ Р. ВЕРИЦЕ, адвоката из Сјенице као неоснована.

НАПОМЕНА: образложење решења дато је у писменом отпракку истог који се као изворник налази у списима другостепеног поступка.

Ад. 3. Информација о решењу Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда 38/2012 од 24.10.2012. и о уложеном приговору

Решење Заменика Дисциплинског тужиоца Адвокатске коморе Београда број 38/2011 од 24.10.2012. и приговор који је уложен против тог решења достављени су члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу.

Дискусије није било.

Информација је примљена к знању.

Ад. 4. Избор органа Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије

Г. Ђорђевић је обавестио присутне да све адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије нису доставиле предлоге за избор органа Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије. До седнице предлоге су доставиле Адвокатска комора Војводине и Адвокатска комора Шапца. Г. Ђорђевић је предложио да се одлука о именовању Програмског савета Адвокатске академије одложи за наредну седницу и позвао све присутне председнике и чланове Управног одбора, да у својим коморама утврде предлоге и да се ти предлози доставе до наредне седнице.

Г. Вукашиновић је обавестио присутне да је седница Управног одбора АК Зајечара одржана дан пред одржавање седнице Управног одбора АК Србије и да због тога није припремљен писмени предлог, али да та Комора нема предлога за Декана Адвокатске академије, а да за члана Програмског савета предлаже Радета Јанковића, адвоката у Бољевцу.

Г. Крстић је обавестио да је и Управни одбор АК Ниша дан пред одржавање седнице Управног одбора АК Србије одржао седницу и да АК Ниша нема предлога за Декана Адвокатске академије АК Србије, а да за члана Програмског савета предлаже Бранкицу Орловић, адвоката у Нишу и да ће писмени предлог и одлука бити достављени накнадно. Г. Крстић је обавестио присутне да је на истој седници покренут и поступак избора органа Академије АК Ниша.

Г. Ђорђевић је подсетио да је у претходном периоду постојао предлог да први Декан Адвокатске академије АК Србије буде др Бељански, али код чињенице да га на ту дужност није предложила АК Војводине, др Бељански не жели да се прихвати те дужности. У припреми седнице, председник АК Србије је обавестио присутне да је обављен разговор са г. Ђорђем Ђуришићем, дојеном београдске и српске адвокатуре и он је прихватио предлог да буде изабран за првог Декана Адвокатске академије АК Србије. Са овим предлогом усмено се сагласио и г. Јеловац, председник АК Београда.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012., поводом разматрања рада Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије, на основу чланова 66. и 86. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) и чланова 33. став 1. тачка 9., 284. и 286. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011 и 78/2012), чланова 7. и 9. Правилника о Адвокатској академији Адвокатске коморе Србије број 754/2012 од 23.04.2012., једногласно донео:

ОДЛУКУ

Г. ЂОРЂЕ ЂУРИШИЋ, адвокат у Београду именује се за првог Декана Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије на мандатни период од 4 године, почев од дана конституисања Програмског савета ове Академије.

Права и дужности Декана Адвокатске академије утврђени су Законом о адвокатури, Статутом Адвокатске коморе Србије и Правилником о Адвокатској академији Адвокатске коморе Србије.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012., поводом разматрања рада Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије, на основу чланова 66. и 86. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 – ОУС) и чланова 33. став 1. тачка 9., 284. и 285. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011 и 78/2012), чланова 7. и 8. Правилника о Адвокатској академији Адвокатске коморе Србије број 754/2012 од 23.04.2012., једногласно донео:

ЗАКЉУЧАК

Позивају се Адвокатска комора Београда, Адвокатска комора Ниша, Адвокатска комора Чачка, Адвокатска комора Крагујевца, Адвокатска комора Пожаревца и Адвокатска комора Зајечара да доставе писмене предлоге за чланове Програмског савета Адвокатске академије Адвокатске коморе Србије у најкраћем року, како би одлука о именовану Савета била донета на наредној седници.

Ад. 5. Информација о учешћу у јавним дискусијама о нацрту Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку и организација Конференције о ЗКП, нацрта Закона о изменама и допунама Кривичног закона, нацрта Закона о медијацији, Закона о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву

5.1. Саопштење Управног одбора АК Војводине од 26.10.2012.

Г. Ђорђевић обавестио је присутне да је Конференција АК Србије о ЗКП одржана 27.10.2012. уз учешће представника Министарства правде и државне управе, чланова Радне групе која је припремила текст закона о изменама и допунама ЗКП и Радне групе која је припремила сада важећи ЗКП, представника правосуђа и тужилаштва и више од 200 адвоката из целе Србије. Закључци конференције су путем представника адвокатуре достављени Радној групи. Председник АК Србије је указао да нису организоване Конференције о ЗПП, ЗИО, Закону о медијацији и оценио да је неопходно ове конференције организовати у што краћем року. Предлози за измене ових закона сачињени су без учешћа представника адвокатуре и професија има озбиљних примедби на предложене измене, а нарочито на предложену измену одредбе члана 85. ЗПП којом се поново уводи лаицизам у парнични поступак и отварају врата надриписарима. У даљем извештају, г. Ђорђевић је обавестио Управни одбор да је Министарство правде и државне управе организовао низ конференција – јавних дискусија ради представљања предложених измена и допуна ЗКП, КЗ, ЗПП, ЗИО, Закона о одузимању имовине стечене кривичним делом, Закона о медијацији, Закона о мрежи судова. По својој природи те конференције нису омогућавале праву стручну расправу. Сви представници адвокатуре су изнели примедбе на краткоћу јавне дискусије, на начин формирања и састав радних група. Интересантно је да су неки од учесника у припреми предлога нове мреже судова исти они који су припремили и садашњу мрежу која трпи озбиљне критике. Многа питања су разматрана без учешћа адвокатуре. Адвокатура мора активно да приступа и непрекидно указује на лоша законска решења и у том правцу морају да се организују и будуће активности Адвокатске коморе Србије.

Г. Тинтор је подсетио да су он и мр Делибашић доставили писмени извештај о раду у Радној групи Министарства за припрему текста Закона о изменама и допунама ЗКП. Текст овог закона који је припремила Радна група достављен је у Савет Европе на експертску анализу, остаје део активности који је везан за скупштинску процедуру. Нагласио је да када ступе на правну снагу измене и допуне ЗКП које су припремљене у овој фази, могу се очекивати и наредне накнаде измене. Адвокатска комора Србије мора да размотри правце будућих активности у овој области.

Мр Делибашић је истакао да је адвокатура потпуно неспремна ушла у овај процес и предлаже да сада формирана радна група за ЗКП АК Србије настави са радом као група за кривично право и да анализира све прописе из ове области. Као позитиван пример активности ове радне групе истиче предлог г. Домазета који је дат на састанку да се потврђивање оптужнице обавља на седници Већа, иако се лично тада није слагао са овим предлогом, он и г. Тинтор су се изборили да овај предлог буде унет у закон. У току свог рада у Радној групи увидео је позитивне аспекте предлога г. Домазета. Радна група АК Србије је велика по броју чланова, није довољно оперативна, а поједини чланови нису присуствовали ни једном састанку. Предлаже да се они искључе из рада радне група, а друге адвокате позвати да се изјасне да ли су спремни и желе да раде у Радној групи за кривично право.

Г-ђа Павловић је истакла да је предлог мр Делибашића добар и да би такве одлуке требало донети и формирати радне групе за грађанско право и друге прописе који су значајни за рад адвокатуре.

Г. Ђорђевић је подржао предлог мр Делибашића и г-ђе Павловић и предложио да се на наредној седници донесе одлука о формирању радне групе за грађанско право, а да до наредне седнице адвокатске коморе у саставу АК Србије доставе своје предлоге. Предлаже да се у циљу систематичности, рад радних група за прописе повеже са радом Адвокатске академије у којој су предвиђене одговарајуће катедре. Мишљења је да ће се кроз сталне стручне расправе и анализе створити услови да адвокатура континуирано износи критике и предлоге за измене и допуне постојећих прописа и да доноси нове прописе.

Г. Јеловац је указао да је одређено кашњење присутно и у области пореског положаја адвокатуре и предлаже да се у најскорије време организује конференција адвоката Србије са овом темом. Јавне дискусије које је организовало Министарство спроведене су у изузетно кратком року и без стварне могућности да се прочитају и изанализирају предложене измене на више од 600 страница. Предлаже да се за 01.12.2012. закаже Конференција адвоката Србије са 2 теме: 1. Порески положај адвоката и за ову тему би он припремио уводно излагање и 2. грађански прописи и радне групе. Мора се направити озбиљна и студиозна анализа. Адвокатура може да трпи критике због неактивности.

Г. Јеврић је обавестио присутне да је у име АК Србије присуствовао јавној дискусији за ЗПП и посебно је указао на неприхватљив предлог за измену члана 85. У својој дискусији на састанку је истакао да у радној групи Министарства ради велики број судија који су при крају радног века, па увођење одредбе да пуномоћник може бити свако пословно физичко лице, представља могућност да се управо они баве пружањем правне помоћи када оду у пензију. Предложеним решењима ЗПП се драстично мења и предлаже да се хитно реагује и упути одговарајући предлог Министарству. Предложеним решењима отварају се врата надриписарству и појединцима омогућава да остварују приходе од тзв. «пружања правне помоћи», а да не плаћају порезе држави нити да неко контролише њихов рад. Судије који су у радној групи покушале су да заменом теза оправдају предложена решења наводећи да они штите интерес грађана. Овај став је супротан Уставу Србије. Судије треба да суде, а адвокатура је та која се стара о заштити људских права и интереса.

Г-ђа Бјелетић је посебно указала на одредбу Закона о изменама и допунама ЗПП према којој се адвокати у потпуности искључују из поступака пред привредним судовима.

Г. Јеловац је обавестио присутне да када је на ту одредбу указано у току јавне дискусије, речено да је реч о језичкој грешци, али да је он мишљења да је пре реч о намери. Предложеним изменама се уводи надриписарство. Тражио је лични пријем код Министра правде.

Г. Крстић је подржао предлог г. Јеврића и изнео лично професионално искуство у поступку пред привредним судом. У свим дискусијама се мора нагласити да предложеним решењима губе грађани и погоршава већ присутни проблем неефикасног правосуђа.

Г. Грбић је указао да се у стручним анализима мора узети у обзир и одредба КЗ која се односи на надриписарство.

Г-ђа Бјелетић подсећа да су у раду радне група Министарства правде активно учествовале невладине организације које су се залагале за измену члана 85. ЗПП и свој став оправдавали мишљењем да одредба чл. 85. представља увођење монопола адвокатуре. Као други разлог указивали су на економски положај грађана Србије.

Г-ђа Павловић је подсетила да постоји још један разлог који је резултат деловања појединих експерата из других земаља који промовишу та решења, јер она постоје у њиховим земљама и они покушавају да их наметну и у Србији иако су она у супротности са Уставом Србије. Предлаже да се направи упоредно правна анализа ови питања у ЕУ и тражи помоћ ЦЦБЕ.

Г. Ђорђевић је подсетио да ЦЦБЕ жели да се укључи у решавање свих питања која су од значаја и утицаја на професију. Такође је подсетио да је Министарство правде формирало једну групу за низ изузетно важних Закона: ЗПП, ЗИО, Закон о ванпарничном поступку, Закон о медијацији, са правом да она самостално формира подгрупе и у њихов рад укључи лица по сопственој оцени. Не зна се ко су чланови подгрупа и њихов рад је потпуно нејасан и нетранспарентан, а предложена решења трпе озбиљне критике.

Г. Јеловац је подсетио да г-ђа Петровић Шкоро подржава предлог за измену члана 85 ЗПП јер нема пара у буџету и није усвојен Закон о бесплатној правној помоћи. Држава се сети адвоката само када се доносе пореска решења. Мишљења је да адвокатура мора да штити свој простор за рад.

Г. Јеврић је информисао присутне да је на почетку јавне расправе био присутан представник Министарства, а након његовог одласка г-ђа Петровић Шкоро је водила састанак у маниру да су чланови радне група сами себи довољни за расправу и о томе мора бити обавештено Министарство.

Г. Ћирић је подсетио да је одредба члана 85 ЗПП у примени од почетка 2012. и за све време није било примедби и предложио да се постави питање зашто се мења одредба која је дала у пракси добре резултате.

Г. Крстић је предложио да адвокатура аргументавно брани своје ставове и да држави предложи решења за закон о бесплатној правној помоћи и да са локалном самоуправом закључује уговоре и пружа бесплатну правну помоћ као што је чинила у претходном периоду.

Г. Ђорђевић је подсетио да постоји бесплатна правна помоћ у кривичном праву и да ту помоћ са 50% финансира адвокатура, а са 50% држава и предлаже да адвокатура сачини предлог закона о бесплатној правној помоћи и упуту га Министарству правде. Такође је предложио да се о положају професије обавести ЦЦБЕ и укаже на предложене измене, могуће последице по грађане и затражи мишљење. Такође предлаже да адвокатура сачини предлог закона о бесплатној правној помоћи и да га упуту Министарству. На овом закону треба да раде они адвокати који су досада били ангажовани у пројектима бесплатне правне помоћи: г. Драги Крстић, г-ђа Биљана Бјелетић, г-ђа Јасмина Павловић, г. Дејан Ћирић. Подржао је предлог за организовање Конференције, њено одржавање је нужно не само због пореског положаја већ због општег положаја професије и подсећа на раније предлоге АК Србије за целовито решење пореског положаја адвоката.

Г. Грбић је подсетио да је број предмета у којима су се појављивали лаици мањи од 2% укупног броја предмета.

Г-ђа Вагнер је указала да се, по њеном мишљењу, кроз дискусију на седници Управног одбора врши замена теза и да се адвокатури много већа штета наноси наметањем медијације и понавља питање са претходне седнице Управног одбора, шта је са средствима које је адвокатура уложила и оснивање Центра за медијацију. Такође указује да у невладиним организацијама раде адвокати који су врхунски едуковани.

Г. Ђорђевић је подсетио да се одговор на питање које поставља г-ђа Вагнер мора потражити у АК Београда која је један од оснивача Центра за медијацију. На рад тог Центра постоји низ примедби и поставља се питање броја стварно спроведених поступака. У свом изборном програму када је 2006. био кандидат за председника АК Београда је критиковао одлуку о учешћу АК Београда у оснивању Центра. Центар је добио простор и значајна средства, а да је мало тога урађено. Не верује да АК Београда располаже са било каквим извештајима везаним за рад Центра за медијацију.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012. поводом разматрања извештаја о јавним дискусијама о предлозима закона о изменама и допунама постојећих прописа, на основу члана 66. Закона о адвокатури («Службени гласник РС» 31/2011, 24/2012 – ОУС), члана 33. у вези члана 8. и 9. Статута Адвокатске коморе Србије («Службени гласник РС» 85/2011, 78/2012) једногласно донео:

О Д Л У К У

Обавестити ЦЦБЕ о неприхватљивим предложеним изменама Закона о парничном поступку, Закона о обезбеђењу и извршењу, Закона о ванпарничном поступку, Закона о медијацији.

Указати Министарству правде да предложеним изменама прописа из става 1 ове одлуке чланови Радне групе стварају могућности за себе саме да се баве пружањем правне помоћи без плаћања пореза, без стручне контроле, без обавезе плаћања професионалног осигурања.

Управни одбор ће размотрити питања везана за сазивање Конференције адвоката Србије ради анализе целокупног положаја адвокатуре, са посебним освртом на порески поможај. Датум сазивања Конференције адвоката Србије ће бити накнадно утврђен посебном одлуком Управног одбора.

Позивају се све адвокатске коморе у саставу Адвокатске коморе Србије да досаве предлоге тема за разматрање на Конференцији адвоката Србије.

Позивају се све адвокатске коморе у Србији да путем саопштења и интервуја у локалним медијима укажу на неприхватљиве измене закона којима се угрожавају гарантована права грађана.

Овлашћују се г. Драгољуб Ђорђевић, председник, г. Зоран Јеврић, потпредседник и г. Југослав Тинтор, секретар да сачине предлог саопштења АК Србије и наредних активности АК Србије у овој области.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012. поводом разматрања извештаја о јавним дискусијама о предлозима закона о изменама и допунама постојећих прописа, на основу члана 66. Закона о адвокатури («Службени гласник РС» 31/2011, 24/2012 – ОУС), члана 33. у вези члана 8. и 9. Статута Адвокатске коморе Србије («Службени гласник РС» 85/2011, 78/2012) једногласно донео:

ОДЛУКУ

Радна група АК Србије која је формирана за ЗКП наставља са радом као радна група за кривично право у саставу:

1. г. Драгољуб Ђорђевић, председник Адвокатске коморе Србије
2. г. Зоран Јеврић, потпредседник Адвокатске коморе Србије
3. г. Југослав Тинтор, секретар Управног одбора Адвокатске коморе Србије и представник адвокатуре у Радној групи за припрему текста Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку Министарства правде и државне управе
4. мр Вељко Делибашић, члан Управног одбора Адвокатске коморе Србије и представник адвокатуре у Радној групи за припрему текста Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку Министарства правде и државне управе
5. _____, адвокат у Београду из Адвокатске коморе Београда
6. др Слободан Бељански, адвокат у Новом Саду из Адвокатске коморе Војводине
7. г. Владимир Домазет, адвокат у Нишу из Адвокатске коморе Ниш
8. Братислав Тодоровић, адвокат у Нишу из Адвокатске коморе Ниш
9. г. Мирослав Бојић, адвокат у Чачку и представник адвокатуре у Државном већу тужилаца из Адвокатске коморе Чачак
10. г. Звонко Марковић, адвокат у Крагујевцу и председник Адвокатске коморе Крагујевац из Адвокатске коморе Крагујевца
11. г. Драган Живковић, адвокат у Пожаревцу и председник Адвокатске коморе Пожаревац
12. г. Саша Алексић, адвокат у Ваљеву из Адвокатске коморе Шапца
13. проф. др Горан Илић, Правни факултет Универзитета у Београду
14. проф. др Момчило Грубач, Правни факултет Универзитета Унион
15. др Миодраг Мајић, судија Апелациони суд Београд.

Позвати чланове Радне групе који нису присуствовали ниједном састанку досада да се изјасне да ли могу и желе да раде у овој радној групи.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012. поводом разматрања извештаја о јавним дискусијама о предлозима закона о изменама и допунама постојећих прописа, на основу члана 66. Закона о адвокатури («Службени гласник РС» 31/2011, 24/2012 – ОУС), члана 33. у вези члана 8. и 9. Статута Адвокатске коморе Србије («Службени гласник РС» 85/2011, 78/2012) једногласно донео:

ОДЛУКУ

Формира се радна група за припрему текста Закона о бесплатној правној помоћи у саставу:

- г. Дејан Ћирић, члан Управног одбора АК Србије,
- г-ђа Биљана Бјелетић, члан Управног одбора АК Србије,
- г-ђа Јасмина Павловић, члан Управног одбора АК Србије
- г. Драги Крстић, председник АК Ниша.

Задатак Радне групе је да припреми предлог Закона о бесплатној правној помоћи који би се доставио Министарству правде и државне управе на разматрање и даљи поступак, као предлог адвокатуре.

Позивају се адвокати који су радили у програмима бесплатне правне помоћи да се укључе у рад ове Радне групе.

Саопштење Управног одбора Адвокатске коморе Војводине је достављено у материјалу уз позив за седницу.

Саопштење је примљено к знању.

Ад. 6. Информација Народне банке Србије о блокираним матичним бројевима адвоката

Информација Народне банке Србије о блокираним матичним бројевима адвоката достављена је члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу.

Г-ђица Векић обавестила је присутне да у листи који је доставила НБС постоји значајан број адвоката који су брисани из именика адвоката. Служба Коморе прегледа службену евиденције АК Србије ради припреме потпуне информације за Народну банку Србије.

Г. Јеловац је поводом обраћања групе адвоката из Земуна да је то обраћање сувишно, јер је АК Београда реаговала по захтеву адвоката из Земуна и не види разлог за ово обраћање.

Г. Вујичић је постави питање да ли постоје конкретни подаци везано за захтев адвоката из Земуна, јер Управни одбор АК Србије пре доношења било какве одлуке мора имати тачне и потпуне чињенице.

Г-ђа Бјелетић је указала да извештај НБС може имати велики значај у преговорима са државом о пореском положају адвоката.

Управни одбор АК Србије је једногласно прихватио информацију о подацима НБС к знању.

Ад. 7. Давање сагласности на статуте адвокатских комора у саставу АК Србије:

7.1. АК Шапца број 729/2012 од 21.10.2012.

7.2. АК Пожаревца од 05.05.2012. и 29.09.2012.

Текстови Статута АК Шапца и АК Пожаревца достављени су члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012. на основу члана 65., а у вези члана 70. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012-ОУС), члана 33. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012), једногласно, донео:

ОДЛУКУ

Даје се сагласност на Статут Адвокатске коморе Шапца број 729/2012 који је усвојен на скупштини те Коморе 21.10.2012.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је, на седници одржаној 10.11.2012. на основу члана 65., а у вези члана 70. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012-ОУС), члана 33. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012), једногласно, донео:

ОДЛУКУ

Даје се сагласност на Статут Адвокатске коморе Пожаревца број 261/2012 који је усвојен на седницама Скупштине те Коморе од 05.05.2012. и 29.09.2012.

Ад. 8. Информација о Одлуци Управног одбора АК Пожаревца број 302/2012 од 25.10.2012.

Одлука Управног одбора АК Пожаревца број 302/2012 од 25.10.2012. достављена је члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу.

Г. Живковић је у усменом излагању обавестио присутне да од доношења одлуке Ванредне скупштине АК Пожаревца није било реакција од стране надлежних државних органа, те да није било одговарајуће јединствене акције од стране осталих адвокатских комора.

Информација је примљена к знању.

Мр Вељко Делибашић је напустио седницу Управног одбора АК Србије у 14,00 сати.

Ад. 9. Информација о решењу Управног суда у предмету 7 У 1460/12 од 19.10.2012.

9.1. Информација о закључку Уставног суда у предмету ХУ 218/12 од 25.10.2012.

9.2. Информација о решењу Привредног апелационог суда у предмету 4 Пж 8934/11 од 18.10.2012.

Решење Управног суда у предмету 7 У 1460/12 од 19.10.2012., Уставног суда у предмету ХУ 218/12 од 25.10.2012. достављени су члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу, а решење Привредног суда у предмету 4 Пж 8934/11 од 18.10.2012. у допуни материјала непосредно пред седницу.

Информације су примљене к знању.

Ад. 10. Позиви:

10.1. Министарства правде и државне управе – састанак Партнерског форума 15.11.2012.

Позив Министарства правде и државне управе за састанак Партнерског форума 15.11.2012. достављен је члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу.

Г. Тинтор је подсетио да је члановима Управног одбора достављен је нацрт Националне стратегије реформе правосуђа Србије од 2013 – 2017 и предложио да АК Србије укаже на лоше предлоге из овог нацрта. Рок за достављање примедби је 16.11.2012.

Г. Ђорђевић је позвао све адвокатске коморе у Србији да доставе предлоге и сугестије на нацрт Националне стратегије реформе правосуђа у периоду од 201 – 2017.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012. поводом разматрања извештаја о јавним дискусијама о предлозима закона о изменама и допунама постојећих прописа, на основу члана 66. Закона о адвокатури («Службени гласник РС» 31/2011, 24/2012 – ОУС), члана 33. у вези члана 8. и 9. Статута Адвокатске коморе Србије («Службени гласник РС» 85/2011, 78/2012) једногласно донео:

ОДЛУКУ

У име Адвокатске коморе Србије на састанку Партнерског форума који организује Министарство правде и државне управе 15.11.2012. учествоваће:

- г. Зоран Јеврић, потпредседник АК Србије,
- г-ђа Јасмина Павловић, члан Управног одбора АК Србије.

АК Србија ће сачинити иницијални преглед примедби и сугестија на нацрт Националне стратегије реформе правосуђа у периоду 2013 – 2017 и доставити Министарству правде и државне управе.

10.2. АК Париза – «Отварање сезоне» 07.12.2012.

Позив АК Париза на свечаности «Отварања сезоне» које се одржавају 07.12.2012. достављен је члановима Управног одбора АК Србије у материјалу уз позива за седницу.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012. поводом разматрања позива АК Париза, на основу члана 66. Закона о адвокатури («Службени гласник РС» 31/2011, 24/2012 – ОУС), члана 33. у вези члана 8. и 9. Статута Адвокатске коморе Србије («Службени гласник РС» 85/2011, 78/2012) једногласно донео:

ОДЛУКУ

Адвокатску комору Србије ће на свечаностима које организује Адвокатска комора Париза поводом «Отварања сезоне суђења» дана 07.12.2012. ће представљати:

- г. Владимир Миљевић, адвокат у Београду,
- г. Владимир Домазет, адвокат у Нишу.

Представницима АК Србије одобравају се припадајуће дневнице, трошкови превоза и хотелског смештаја.

О реализацији одлуке стараће се руководилац Службе у делу пријаве учешћа, резервације авиокарти и хотелског смештаја, а рачуноводство Коморе у делу исплате материјалних средстава.

Ад. 11. Иницијатива групе адвоката чланова АК Чачка за враћање Основног суда у Варварин и Ђићевац

Иницијатива групе адвоката чланова АК Чачка за враћање Основног суда у Варварин и Ђићевац достављена је члановима Управног одбора у материјалу уз позив за седницу.

Управни одбор је једногласно закључио да се иницијатива група адвоката чланова АК Чачка достави Министарству правде и државне управе.

Г. Вукашиновић је поставио питање да ли има информација о статусу Вишег суда у Зајечару.

Г. Ђорђевић обавестио је присутне да Радну групу за утврђивање нове мреже судова води г. Војкан Симић, помоћник министра правде и да све евентуалне информације могу да се добију од њега.

Г. Јеловац напустио је седницу Управног одбора у 14,20 сати.

Ад. 12. Статусна питања:

12.1. Захтев за упис у Именик адвокатских ортачких друштава «Живковић – Самарцић»

Адвокатско ортачко друштво „ЖИВКОВИЋ САМАРЦИЋ, БЕОГРАД“ поднело је захтев за упис у Именик адвокатских ортачких друштава Адвокатске коморе Србије. У прилогу захтева доставили су Уговор о оснивању адвокатског ортачког друштва.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије на седници одржаној 10.11.2012. одлучујући по захтеву Живковић Бранислава и Самарцић Небојше, адвоката у Београду, Маршала Бирјугова I/IV, Београд, на основу члана 47., 48. и 50. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 - ОУС), и чл. 33., 149., 150., 154., 155. и 156. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) донео:

РЕШЕЊЕ

Адвокатско ортачко друштво „ЖИВКОВИЋ САМАРЦИЋ, БЕОГРАД“ уписује се у Именик Адвокатских ортачких друштава Адвокатске коморе Србије са седиштем у Београду, Маршала Бирјугова I/IV, ОПШТИНА Стари Град, делатност адвокатског друштва је 69.10. – правни послови – адвокатски послови и јединственим матичним бројем статистичког регистра 57320150.

Оснивачи Адвокатског ортачког друштва су адвокати ЖИВКОВИЋ БРАНИСЛАВ ЈМБГ 1010963710274 и САМАРЦИЋ НЕБОЈША, ЈМБГ 1405964710353 уносе оснивачки капитал у износу од 100.000,00 динара са једнаким оснивачким улозима и то: адвокат Живковић Бранислав улаже 50% основног капитала у износу од 50.000,00 динара, а адвокат Самарцић Небојша улаже 50% основног капитала у износу од 50.000,00 динара.

Оснивачи су овлашћени за заступање Друштва самостално и неограничено у оквиру делатности друштва.

Адвокатско ортачко друштво „ЖИВКОВИЋ САМАРЦИЋ, БЕОГРАД“ почиње са радом 01.01.2013., као даном уписа у Именик адвокатских ортачких друштава Адвокатске коморе Србије.

12.2. Захтев за упис у Именик адвокатских ортачких друштава «Завишин – Семиз»

Адвокатско ортачко друштво „ЗАВИШИН – СЕМИЗ, БЕОГРАД“ поднело је захтев за упис у Именик адвокатских ортачких друштава Адвокатске коморе Србије. У прилогу захтева доставили су Уговор о оснивању адвокатског ортачког друштва.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије на седници одржаној 10.11.2012. одлучујући по захтеву Семиз Стојана и Завишин Наташе, адвоката у Београду, Цинцар Јанка 3, Београд, на основу члана 47., 48. и 50. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ 31/2011, 24/2012 - ОУС), и чл. 33., 149., 150., 154., 155. и 156. Статута Адвокатске коморе Србије („Службени гласник РС“ 85/2011, 78/2012) донео:

РЕШЕЊЕ

Адвокатско ортачко друштво „ЗАВИШИН – СЕМИЗ, БЕОГРАД“ уписује се у Именик Адвокатских ортачких друштава Адвокатске коморе Србије са седиштем у Београду, Цинцар Јанка 3, ОПШТИНА Стари Град, делатност адвокатског друштва је 69.10. – правни послови – адвокатски послови и јединственим матичним бројем статистичког регистра 57320141.

Оснивачи Адвокатског ортачког друштва су адвокати ЗАВИШИН НАТАША, ЈМБГ 1303970715041 и СЕМИЗ СТОЈАН, ЈМБГ 1609969710127 уносе оснивачки капитал у износу од 10.000,00 динара са једнаким оснивачким улозима и то: адвокат Завишин Наташа улаже 50% основног капитала у износу од 5.000,00 динара, а адвокат Семиз Стојан улаже 50% основног капитала у износу од 5.000,00 динара.

Оснивачи су овлашћени за заступање Друштва самостално у оквиру делатности друштва.

Адвокатско ортачко друштво „ЗАВИШИН – СЕМИЗ, БЕОГРАД“ почиње са радом 21.11.2012., као даном уписа у Именик адвокатских ортачких друштава Адвокатске коморе Србије.

Ад. 13. Разно

Г. Ђорђевић обавестио је Управни одбор да је у више наврата разговарано са представницима АК Београда у циљу разрешења међусобних односа АК Србије и АК Београда. Имајући у виду потребу за неопходним јединством професије у тренутку када је то заиста императив, заједничка седница Управног одбора Адвокатске коморе Србије и Управног одбора Адвокатске коморе Београда треба да буде исходште колегијалног договора и регулисање финансијских односа две коморе који су резултат и последица кршења Закона о адвокатури, Статута Адвокатске коморе Србије, Статута Адвокатске коморе Београда и Кодекса професионалне етике адвоката и низа ситуација које су проузроковане потпуно изненеђујућим понашањем бившег руководства Адвокатске коморе Београда, председник Савета Адвокатске коморе Србије г. Милан Вујин предложио је одржавање заједничке седнице два Управна одбора. Доношење одлука на заједничкој седници два Управна одбора о питањима која ће бити на дневном реду седнице, представља једини законит пут за њихово разрешење у колегијалној атмосфери на основу тачних и потпуних података и информација. Ова заједничка седница се и заказује и зато што коначну одлуку ЈЕДИНО могу и треба да донесу чланови два управна одбора након потпуног, тачног и свеобухватног информисања и договора чланова Управног одбора Адвокатске коморе Србије и Управног одбора Адвокатске коморе Београда. Свака другачија одлука, коју би донели појединци, без обзира на које су функције изабрани, би била супротна Статуту Адвокатске коморе Србије и Статуту Адвокатске коморе Београда и као таква без одлуке надлежних органа би била незаконита. Полазећи од тога да одређене колеге у служби ко зна ког центра моћи, користе постојећу ситуацију (неразрешених међусобних финансијских односа Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда) за дестабилизацију у адвокатури, адвокат Милан Вујин, председник Савета Адвокатске коморе Србије изражавајући озбиљну бригу за будућност професије, предложио је председнику Адвокатске коморе Србије да сазове заједничку седницу два управна одбора, како би се у колегијалној атмосфери ова ситуација решила без штетних последица за професију. На овој седници два Управна одбора треба да донесу одлуке о међусобним потраживањима и дуговањима и престанку рада заједничке стручне Службе. О овим питањима је разговарао са г. Јеловцем и предложио одржавање заједничке седнице Управног одбора.

Управни одбор Адвокатске коморе Србије је на седници одржаној 10.11.2012. поводом разматрања питања везаних за регулисање међусобних односа АК Србије и АК Београда, на основу члана 66. Закона о адвокатури («Службени гласник РС» 31/2011, 24/2012 – ОУС), члана 33. у вези члана 8. и 9. Статута Адвокатске коморе Србије («Службени гласник РС» 85/2011, 78/2012) једногласно донео:

ЗАКЉУЧАК

Предлаже се Председнику Адвокатске коморе Србије да се заједничка седница Управног одбора Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда ради разматрања Предлога Меморандума о регулисању међусобних односа између Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда и доношење одлуке о престанку рада заједничке стручне Службе Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда одржи 08.12.2012. са почетком у 14,00 сати.

Истог дана на истом месту са почетком у 11,00 сати предлаже се председнику АК Србије да сазове 10. седницу Управног одбора АК Србије.

ДОПУНА ДНЕВНОГ РЕДА

1. Захтев за исправку решења број 1163-1/2011 од 20.10.2012. који је поднео Жарко Боровчанин, адвокат у Београду

Решењем Адвокатске коморе Србије број 1163-1/2011 од 20.10.2012. утврђено је да Боровчанин С. Жарко, адвокат у Београду, иступа из АОД „Јанковић, Поповић, Митић“ и дозвољен наставак права на бављење адвокатуром, као самосталном делатношћу са седиштем адвокатске канцеларије у улици 27.марта 41/84, Општина Палилула, са телефонима 011/322-31-49, 063/70-11-886, 063/352-047 почев од 24.09.2012.

Својим поднеском од 1315/2012 од 06.11.2012. затражио је исправку решења у делу који се односи на датум промене седишта седиште адвокатске канцеларије и то тако што ће се техничка грешка у куцању исправити и уместо датума 24.09.2012. унети тачан датум 01.09.2012., а све то забележити у изворнику решења 1163-1/2011 од 20.10.2012.

Поступајући по службеној дужности, надлежни орган је утврдио да је у деловодном броју у заглављу решења погрешно унета година.

Адвокатска комора Србије, одлучујући по захтеву Боровчанин с. Жарка, адвоката из Београда, за исправку решења о наставку права на бављење адвокатуром и иступању из АОД „Јанковић, Поповић, Митић“ број 1163-1/2012 од 20.10.2012., а на основу члана 209. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“ 33/97, 55/96 и 59/96), члана 49. Закона о адвокатури („Сл. гласник РС“ 31/2011, 24/2012-ОУС), члана 33. Статута Адвокатске коморе Србије („Сл. гласник РС“ 85/2011, 78/2012), доноси

ЗАКЉУЧАК

Врши се исправка ознаке године у деловодном броју тако да се број „2011“ замењује бројем „2012“.

Врши се исправка диспозитива решења број 1163-1/2012 од 20.10.2012. године у ставу 3. у делу којим се дозвољава наставак права на бављење адвокатуром са седиштем адвокатске канцеларије и исправља грешка у куцању тако да се датум „24.09.2012.“ замењује датумом „01.09.2012.“

У преосталом делу решење Адвокатске коморе Србије број 1163-1/2012 од 20.10.2012. остаје неизмењено.

О овој исправци извршити забелешку на изворнику решења који се чува у списима предмета.

2. Допис Адвокатске коморе Пожаревца број 321/2012 од 08.11.2012.

Допис АК Пожаревца број 321/2012 од 8.11.2012. поводом поступањ Првог основог суда у поступцима за принудну наплату потраживања адвоката достављен је члановима Управног одбора у допуни материјала непосредно пред седницу.

Управни одбор једногласно је закључио да се о поступању Првог основог суда у Београду у предметима принудне наплате потраживања адвоката обавести Врховни касациони суд са захтевом за предузимање мера из надлежности за отклањање неправилности.

3. Допис Основног суда у Крушевцу Су 274/12 од 18.10.2012.

Допис Основног суда у Крушевцу Су 274/12 од 18.10.2012. у вези предузетих мера по притужби Милана Туцаковића, адвоката у Београду на рад судије Елеоноре Милановић достављен је члановима Управног одбора у материјалу непосредно пред седницу.

Управни одбор је једногласно закључио да се одговор В.Ф. председника Основног суда у Крушевцу достави адвокату Туцаковићу, ради информисања.

Информација је примљена к знању.

4. Допис Бојана Вукасовића, адвоката у Београду

Допис Бојана Вукасовића, адвоката у Београду достављен је члановима Управног одбора у допуни материјала непосредно пред седницу.

Г. Тинтор је обавестио присутне да Радна група АК Србије за припрему текста нове Адвокатске тарифе ускоро окончава рад и Управном одбору ће бити достављен предлог ради разматрања и одлучивања. Овим предлогом разрешена су и питања на која указује адвокат Бојан Вукасовић.

Информација је примљена к знању.

5. Извештај г. Југослава Тинтора и г. мр Вељка Делибашића

Извештај г. Тинтора и г. мр Делибашића достављен је непосредно пред седницу Управног одбора, а у усменом излагању је допуњен.

Извештај је једногласно прихваћен.

6. Извештај др Слободана Бељанског

Извештај др Бељанског о учешћу на 56. Конгресу Међународне уније адвоката достављен је Управном одбору непосредно пред седницу.

Дискусије није било.

Извештај је једногласно прихваћен.

7. **Извештај г-ђе Јасмине Павловић**

Извештај г-ђа Павловић достављен је Управном одбору о учешћу на Семинару о медијацији у Загребу 5. и 6.10.2012. непосредно пред седницу.

Дискусије није било.

Извештај је једногласно прихваћен.

Довршено у 14,50 сати

ЗАПИСНИК ВОДИЛА

Светлана Векић

ПРЕДСЕДНИК
АДВОКАТСКЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ

Драгољуб Борјевић, адвокат

